

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1729. usque ad annum 1731

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1785

VD18 13322648

§. 2. Solemnis protestatio contra successionis articulum ab Innocen. XIII.
Papa interposita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67677](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67677)

Sæc. XVIII. „maneat, ut Miles
 A. C. 1731. „præfidiarius, numerumque tamen
 „sex millium non excedens, in præ-
 „cipua ejusdem Oppida Liburnum
 „licet, Portum Ferrarium, Parmam
 „Placentiamque imponatur, ab He-
 „vetiæ pagis, vel ut vocant, cantu-
 „nibus, quibus cantonibus hunc
 „finem subsidium solvent tres partem
 „contrahentes, mediatoris vices ge-
 „rentes, ac Miles ille ibidem conti-
 „nuetur, usque dum casus dictæ Suc-
 „cessionis, quod Oppida sibi commissa
 „dicto Principi ad eandem designata
 „tradere tenebitur, existat, absque
 „ulla tamen molestia, aut sumptu
 „præsentium possessorum, eorumque
 „Successorum Masculorum, quibus e-
 „tiam dicti Milites præfidiarii, jurame-
 „ntum fidelitatis sunt præstitura,
 „nec aliam ullam sibi assument aucto-
 „ritatem, præter solam Urbium tuarum
 „nem Custodiæ suæ commissarum.”

§. II.

*Solemnis protestatio contra hunc ar-
 ticulum ab Innocentio XIII. P.
 interposita.*

Quamprimum Innocentius XIII. Papa
 tam Londini, quam Cameraci in
 Parmensi & Placentinò Ducatu tan-
 quam

Sæc. XVIII.
A. C. 1731.

quam de Imperii feudis disponi compererat, Romanæ Ecclesiæ jura violari ratus, Bartholomæo Maffei Athenarum Archiepiscopo & apud Galliarum Regem Nuntio Apostolico Anno 1722. die decima quinta Mensis Septembris negotium dedit, ut Pontificis nomine adversus omnia, quæ hac in re contra Sedis Romanæ jura decernerentur, palam reclamaret. Ipse etiam Pontifex Carolum Imperatorem, ceterosque Germaniæ Principes gravissimis oppidoliteris hortabatur, ut a cæptis abstinerent; incerta enim Regnorum dominia, uti ajebat, non inter latebras obscuræ antiquitatis esse quærenda, sed vetera & recentia monumenta respicienda esse, ex his vero S. Sedis dominium in has civitates clarissime patefieri, insuper suffragari potissimum duobus abhinc sæculis continuatam, quietamque Romanorum Pontificum possessionem ad hunc usque diem protractam, semperque tributum quotannis pendi solitum: gravissimam ergo injuriam Sedi Apostolicæ inferri, si ea inconsulta Parmæ & Placentiæ Ducatus Carolo Hispaniæ Principi assererentur &c. Cum autem Pontifex hisce monitis ac literis nihil proficeret, alium Præsulem Cameracum emisit, qui adversus eventualem dispositionem reclamaret, & omnia in Sedis

Hist. Eccles. Tom. LXXIII. Ee Apo-

Sæc. XVIII.

A. C. 1731.

Apostolicæ præjudicium decreta
quam nulla & irrita declararet.
ergo Cameraci solemnem protestationem
nem opposuit hoc tenore.

„ Ut primum Sanctissimus Dominus
„ noster Innocentius, Divina Providen-
„ tia Papa XIII. accepit, in conventu
„ ac Comitibus hac in civitate Cameraci
„ censi aperiendis, generalem Concilia-
„ diam inter Orthodoxos Principes
„ componendam esse, ut per sinceram
„ reconciliationem, sedatis acerbissimis
„ diffidiis, quibus illorum animi agitantur,
„ bantur, desiderata tandem tranquillitas
„ firmaretur, nullis nec prelo-
„ apud Deum, nec officiis & cohortationibus
„ apud eosdem Principes commoveretur,
„ filia hæc promovere, atque ad tranquillitatem
„ universæ Christianæ Reipublicæ contribuere
„ lutare opus, benedicente Domino perficiendum,
„ ficiendum, illos urgere nunquam desit:
„ defuit: ea tamen Sanctitati suæ maxime
„ & fiducia fuit, ne quid nimirum juris ac
„ detrimenti in ipsa optata Concilia-
„ simæ licet Concordiæ Sanctione, Orthodoxæ
„ tholicæ Religioni, atque Sedis Apostolicæ
„ stolicæ & Ecclesiarum juribus intromitteretur;
„ retur; quibus jam tum ab initio Pontificatus,
„ tam per suos apud Principes Nuntios, quam
„ fatos Principes Nuntios, quam seipsum,
„ cum eorum Ministris Romanæ

„commorantibus, opportune prospici- Sæc. XVIII.
„cere non intermisit.” A. C. 1731.

„At, post longas moras, quæ pu-
„blicam expectationem protrahebant,
„gravissimum illi accidit diversis ex
„partibus sibi allatum Nuntium, Came-
„racensem istam Concordiam ea de-
„num ratione parari, ut veluti præ-
„cipua, ac, ut ajunt præliminaris illam
„conciliandi conditio, futura sit even-
„tualis investitura Ducatus Parmæ &
„Placentiæ a Catholico Rege Philippo V.
„pro Regio Infante Carolo ejusdem
„filio petenda, eique ab Imperatore
„Carolo VI. tanquam de feudo Imperii
„concedenda: Idque in Comitibus Ra-
„tisonensibus propositum, a Germa-
„niæ Principibus per suos Administratos
„ibi congregatos confirmatum atque
„approbatum fuisse; amplis verbis
„gratias agendo Imperatori, pro cura
„impensa pro amplificandi Imperii ju-
„ribus, ut legitur in capitulo Electo-
„rali dictato Ratisbonæ 1722. & in
„Concluso Principum ac statuum Im-
„perii.”

„Quapropter cum dubitari possit,
„quod, ut ibi decretum deliberatum-
„que jam fuit, re ipsa deveniatur ad
„concessionem dictæ eventualis Investi-
„turæ ejusdem Ducatus Parmæ, &
„Placentiæ, qui nulla ratione ad jura
E e 2 „lin-

Sæc. XVIII. „ Imperii pertinet, sed ut omnibus
 A. C. 1731. „ torium manifestumque est, non ab
 „ rius, quam sacræ Sedis & Romæ
 „ Pontificis directo, alto & supremo
 „ Dominio subest: idcirco Sanctissimus
 „ Pater, ex credito sibi divinitus Apo-
 „ stolici officii debito, tam apertæ
 „ rium Sedis Apostolicæ læsioni ma-
 „ ture occurrere volens, Illustrissimus
 „ & Reverendissimo Domino Barto-
 „ lomæo Massei Athenarum Archie-
 „ Episcopo, suo & ejusdem Sedis Apo-
 „ stolicæ in Galliarum Regno Nunci-
 „ ordinario, utpote vicino ejusdem
 „ Ministro injunxit, ac speciali man-
 „ dato commisit, ut juxta generatim
 „ & amplissimas facultates ipsi jam
 „ tributas per literas in forma Brevis
 „ eidem directas sub die 15. Mensis
 „ Septembris Anni 1722. tanquam
 „ jusdem Sanctitatis suæ ac Romæ
 „ Ecclesiæ verus & legitimus Procura-
 „ tor, Actor, & Negotiorum gestor
 „ vel per seipsum, vel per alium
 „ eo huc mittendum (cui tamen nullatenus
 „ extrinsecum Ministerii titulum com-
 „ municare voluit) Sedem præfata
 „ a quibusvis præjudiciis. quæ ei
 „ ejusdem Concordiæ tractatione
 „ tiam illius eventu minime expectari
 „ quomodolibet obvenire possent, quæ
 „ cumque opportuniore ratione cura
 „ statu

„studio præservare illæsamque ac sar- Sæc. XVIII.
 „tam tectam reddere, ac illa ante- A. C. 1731.
 „vertere adniteretur.,,

„ Ut igitur idem illustrissimus Athe-
 „narum Archi - Episcopus vel ipsis e-
 „tiam injustis dictæ Concordiæ initiis,
 „quibus Apostolicæ Sedis jura adeo
 „manifeste impetuntur, Pontificium
 „dissensum & improbationem oppone-
 „ret, ac novis adhuc specialibus a
 „Sanctitate sua, per alias in simili for-
 „ma Brevis die 16. Februarii Anni
 „1723. expeditas literas, ad eum in-
 „terim prolatis Mandatis obtempera-
 „ret, me huc ablegavit, ut Sanctitatis
 „sux jussa exequendo, Romanæ Ec-
 „clesiæ rationibus legitimis remediis
 „consulam, ne ullo unquam tempore
 „S. Sedis acquiescentia prætendi pos-
 „sit. Licet autem, ut id pro officii
 „mei ratione exequar, ejusdem Sedis
 „titulos & jura, quorum solus Deus
 „judex est, hic proferre, & recensere
 „non debeam, minus vero operæ pre-
 „tium sit, quoad longissime potest mens
 „nostra, respiciendo spatia præteriti
 „temporis, memoriam rerum recordari
 „ultimam: id tamen non omittam,
 „neminem videlicet latere, duobus &
 „uitra abhinc Sæculis Romanam Ec-
 „clesiam dicti Ducatus supremo, alto
 „& directo Dominio pacifice potitam
 „fuisse:

Sæc. XVIII. „fuisse: nec minus exploratum est

A. . 1731. „felicis recordationis Paulum III. eum

„dem Ducatum in feudum concessit

„Petro Aloysio e Domo Farnesia, e

„signatis personis ex dicta Domo

„Familia in ipso successuris, certis

„appositis pactis & conditionibus

„illis perpetuo adimplendis; cujus

„cessionis ac Investituræ lege semper

„fideliterque hactenus servata, quoties

„possessorem Feudi decessisse contigit

„ejusdem filius primogenitus, tam

„quam Ecclesiæ Romanæ Feudatarius

„publica Legatione supplicans pro

„veitituræ renovatione, a summo Pontifice

„tifice pro tempore existente illam

„tinuit; omnesque demum, tam

„mirum modernus Dominus Parmae

„& Placentiæ Dux, quam ejus in

„Ducatu Prædecessores palam, &

„omnium oculis spectantibus solem-

„ter semper solverunt annuum Cen-

„tanquam perenne dicti supremi Do-

„mini S. Sedis & Vasallagii testimo-

„nium in originaria Investitura Feud-

„tario imperatum & præscriptum.

„Quæ sane omnia, cum probe nota

„essent, tum præcessoribus Imperatoribus,

„Imperii tamen jura minime

„obtinentibus, tum præcipue gloriosissimi

„fissimæ memoriæ Leopoldo; idem

„dum S. memoriæ Innocentius XII.

„ver-

„vehementer apud illum conquestus Sæc. XVIII.
 „fuit, quod militares ejus copiæ in- A. C. 1731.
 „gressæ essent ditionem Parmensem
 „& Placentiam Romanæ Ecclesiæ feu-
 „dum, facti hujus eam attulit excu-
 „sationem, nempe quod ipse a Prin-
 „cipis, & sibi tam arcte conjuncti, &
 „S. Sedis Vasallagio adstricti ditionibus
 „certo abstinuisset, nisi summa necessi-
 „tas eum coegisset, ad milites in illas
 „immittendos: ut etiam Comite, Phi-
 „lippo Maria Scoto dicti Domini Ducis
 „Alegato, ejus nomine poscente com-
 „pensationem ingentium contributio-
 „num ab eodem subministratarum, at-
 „que damnorum, quæ ob Cæsareum
 „militem, in sua ditione ad hiberna
 „missum illata illi fuerant, prædictus
 „Imperator professus fuit atque decla-
 „ravit, adeo gravia incommoda D. Du-
 „cis ditioni invexisse non ex Vasallagii
 „debito, sed, quia rerum ac tempo-
 „rum conditio, ipsum, tametsi invi-
 „tum, ad id compulerant. Porro ec-
 „quis nescit, fel. rec. Clementem
 „P. P. XI. ad ejusdem Ducatus defen-
 „sionem & custodiam, inter novissimos
 „Italici belli motus Romanæ Ecclesiæ
 „vexillum in illis Arcibus & Munitio-
 „nibus explicavisse, atque Pontificium
 „præsidium collocasse: Cæsaribus &
 „Foederatorum Regum Exercitibus ac
 „Du-

Sæc. XVIII. „ Ducibus id spectantibus, nemine ve
 A. C. 1731. „ adversus adeo constans & publico
 „ supremi S. Sedis Domini exercitum
 „ reclamante. „

„ In tanta itaque jurium sanctæ Ro-
 „ manæ Ecclesiæ perspicuitate atque
 „ videntia, quæ Religio, quæ Jus-
 „ ratio pati poterit, ut cum adeo gra-
 „ illorum jactura ac impendio, pro
 „ Imperii, nova ac indebite promissa
 „ quæ sita accessione amplificentur? Ad
 „ quæ pax inter Christianos Principes
 „ coalescere poterit, quæ diu man-
 „ sit, si eadem auspicianda est violento
 „ lio, quo S. Sedes & Christi Vicaria
 „ tanta cum injustitia saarumque ratio-
 „ num detrimento turbatur supremo
 „ alto ac directo Dominio dicti Ducatus
 „ antiquissimis titulis, plurium sæculor-
 „ rum pacifica quasi possessione, & ge-
 „ tium denique consensu constabilitatis
 „ Quemadmodum igitur Sanctissimus
 „ Pater, quo tantam injuriam propere
 „ faret, atque Romanæ Ecclesiæ jus
 „ vindicaret & assereret, non deus
 „ omnibus paternis officiis, quibus
 „ tum per literas suas Apostolicas quam
 „ Nuntios suos, Catholicos Principes
 „ admoneret, atque ab injustis hac
 „ re susceptis consiliis revocaret, in
 „ ego reverenter atque humiliter ob-
 „ quando menti Sanctitatis suæ, uter-

„utendo facultatibus ejusdem auctori-
 „tate mihi, a præfato Illustrissimo Nun-
 „tio attributis, ut demandatum officium
 „adimpleam, & ut plenius omnibus
 „innotescat & palam sit, quod ipse
 „summus Pontifex ejusmodi præjudi-
 „ciis non modo non assentitur, nec
 „unquam assensurus est, sed illa ex-
 „presse impugnat, reprobatur, ac rejicit,
 „prout etiam Successores ejus certo
 „impugnaturi, reprobaturi, & reje-
 „cturi semper erunt, omnibus meliori-
 „bus modis, via, jure, causa & forma,
 „quibus pro ejusdem officii mei ra-
 „tione possum & debeo, in hoc publico
 „conventu, publice solemniterque
 „declaro, atque protestor, nihil, quod
 „pertinet ad Ducatum Parmæ & Pla-
 „centiæ a quopiam in præjudicium,
 „tum directi Domini, tum jurium
 „sanctæ Romanæ Ecclesiæ competen-
 „tium innovari, statui, vel disponi
 „posse, vel potuisse. Proptereaque
 „quascumque Tractationes, conven-
 „tiones, Pacta, Dispositiones, illarum-
 „que Confirmationes & Approbatio-
 „nes tam hic, quam in Comitibus Ra-
 „tisonensibus, ac Capitulo & Con-
 „cilio præfatis, sive etiam alibi & ubi-
 „cumque, super ejusdem Ducatus e-
 „ventuali Investitura, infeudatione, Con-
 „cessione, Successione, Possessione &
 „Frui-

Sæc. XVIII.
 A. C. 1731.

Sæc. XVIII. „Fruitione, magisque ipsam eventum
 A. C. 1731. „lem Investituram, Infeudationem seu
 „Concessionem, quibuscumque verbis
 „clausulis & formulis, tam directe
 „quam indirecte, tam principaliter
 „quam incidenter, & alias quomodo-
 „cumque, & quandocumque factis
 „seu quod absit, faciendis, omnibus
 „nullas, irritas, invalidas, inanes,
 „nullius roboris ac momenti, cum om-
 „nibus inde secutis & quandocumque
 „forfan secuturis ab ipso initio fuisse
 „esse, & perpetuo fore; illaque idcirco
 „pro facultatibus, mihi, ut supra, con-
 „cessis, & munere, quo fungor, &
 „nomine supradicto, omni meliori
 „modo, quo possum ac debeo, reprobo
 „rejicio atque impugno, nec ex illis
 „cuiquam aliquod jus, vel actionem
 „aut titulum, etiam coloratum, vel
 „possidendi, aut præscribendi causam
 „tamenti memorabile tempus acqui-
 „situm, vel acquisitam fuisse, vel esse
 „aut quandocumque acquiri vel con-
 „petere posse, neque illa statum ullum
 „facere, vel fecisse, vel in posterum
 „facere posse: sed perinde, ac si non
 „quam emanassent, aut emanarent,
 „vel facta non fuissent, vel forent, præ-
 „non emanatis, & non factis perpetuo
 „habendas esse: ideoque eisdem nullis
 „unquam tempore refragantibus, præ-

Sæc. XVIII.
A. C. 1731.

„premiū, altum & directum Domi-
 „nium, & alia omnia quæcumque
 „sanctæ Sedis & Romanæ Ecclesiæ
 „jura super prædicto Ducatu Parmæ
 „& Placentiæ, salva, integra, illæsa,
 „inviolata fuisse, & esse, & perpetuo
 „fore, rursus protestor atque declaro.
 „Actum Cameraci die Mensis Martii.
 „Anno millesimo septingentesimo vige-
 „simo tertio, indictione prima, Pontifi-
 „catus SS. DD. N. Innocentii Papæ
 „XIII. Anno secundo.

§. III.

*Successio in utrumque Ducatum Carolo
 Hispano per diploma Cæsa-
 reum vindicata.*

Insperhabita Pontificis oppositione
 ipsemet Carolus VI. Imperator con-
 sensit, ut juxta tenorem Articuli V.
 fœderis Londinensis, si Farnesiana Do-
 mus sine prole mascula decederet,
 Parmensis & Placentinus Ducatus in
 Carolum Philippi V. Hispaniarum Re-
 gis Filium devolveretur. Hanc in rem
 Imperator Viennæ die nona Decem-
 bris Anno 1723. Cæsareum hoc diplo-
 ma edidit.

„Agnosimus & notum facimus te-
 „nore Præsentium universis, quod cum
 „tanto sollicitudinis studio ad nunc
 „pro-